

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203952
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614203952.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom v Bratislave, Panenská č. 7, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného: JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom v Martine, Hviezdoslavova 7, proti žalovanej: C. I., G.. X. X. XXXX, K. Z. L. M., A. XXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 1.168,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 477,08 eur, úroky z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 492,08 eur od 1. 8. 2013 do 13. 8. 2013, úroky z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 477,08 eur od 14. 8. 2013 do zaplattenia, a to mesačnými splátkami vo výške 100 eur, splatné vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalovanej sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 2. 5. 2014 v spojení s jej doplnením zo dňa 12. 1. 2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1.168,70 eur, zmluvný úrok vo výške 22,68% ročne zo sumy 1.151,22 eur od 19. 4. 2013 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.183,70 eur od 1. 8. 2013 do 13. 8. 2013, zo sumy 1.168,70 eur od 14. 8. 2013 do zaplattenia ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 2. 11. 2010 medzi účastníkmi konania, pričom v časti C tejto zmluvy na základe návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, poskytol žalovanej aj revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver poskytnutý formou čerpania peňažných prostriedkov z úverového rámca pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 5%, splatné do 10. dňa kalendárneho mesiaca. Žalovaná vyčerpala ku dňu 21. 11. 2011 sumu 1.857,08 eur, ktorá predstavuje vyčerpanú hotovosť výbermi z úverového účtu a financovaním prostredníctvom platby kartou za nákup tovaru a služieb v obchodných miestach, k uvedenej sume žalobca pripočítal poplatky za čerpanie 20,61 eur, poplatky za správu úveru 62,40 eur, poplatky za spracovanie úhrady 5,40 eur a 0,50 eur poplatok za informácie o disponibilnom zostatku, spolu 1.945,99 eur. Žalovaná zaplatila na revolvingový úver len sumu 1.365 eur. Dlžná istina úveru tak pozostáva z neuhradenej úverovej istiny 1.151,22 eur, dlžných zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie úveru 32,48 eur, dlžných zmluvných úrokov 28,44 eur a dlžného poistného 4 eurá. Z dôvodu, že žalovaná prestala poskytnutý úver splácať, žalobca vypovedal zmluvu s účinnosťou od 1. 7. 2013, kedy sa stal úver splatný vo výške 1.183,70 eur. Žalobca poskytuje klientom revolvingový úver, t.j. úverovú kartu automatickým systémom v prípade

riadneho splácania pôvodne poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmluvný úrok bol dojednaný vo výške 26,28% ročne. Pri vyhotovení úverovej karty bola úroková sadzba 22,68% ročne. Žalobca sa domáhal aj zaplata zmluvného úroku ako aj úrokov z omeškania z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu.

Žalovaná potvrdila uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorým bola uhradená kúpna cena počítača. O iný úver nežiadala, neprejavila záujem. Po určitom čase obdržala úverovú kartu. O tejto karte nevedela, keď podpisovala zmluvu. Bola prekvapená z doručenia karty. Využila tak možnosť čerpania finančných prostriedkov na uvedenú kartu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinami: zmluvou o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpoveďou zo zmluvy, prehľadom úverového prípadu, listinou zo dňa 16. 3. 2011, sadzobníkom poplatkov, zistiť nasledovné:

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorým uhradila kúpnu cenu počítača. O iný úver nežiadala, neprejavila záujem. Keď jej bola doručená úverová karta s časovým odstupom, využila možnosť čerpania finančných prostriedkov. Nezistovala, za akých podmienok tak môže urobiť. Neuzatvárala žiadnu dohodu ohľadom poistenia. Nemala o to záujem. Ani o iných podmienkach platenia nemala vedomosť. Je možné, že výška vyčerpaných finančných prostriedkov zodpovedá tvrdeniu žalobcu 1.857,08 eur. Žalovaná má príjem do výšky 400 eur mesačne. Náklady spojené s bývaním predstavujú 300 eur mesačne. Spláca úver na byt vo výške 200 eur mesačne. Navrhla povolenie mesačných splátok vo výške 100 eur do 15. dňa v mesiaci, v prípade, ak jej bude uložená povinnosť zaplatiť peňažné plnenie.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 2. 11. 2010 bolo zistené, že účastníci konania uzavreli uvedenú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 685,90 eur, za účelom financovania tovaru notebook, s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 39%. Žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 52,63 eur v počte splátok 18 od 15. 12. 2010, vždy do 15. dňa v mesiaci po dobu 18 mesiacov. RPMN činila 46,78%, priemerná RPMN 47,39%. Na pravej strane zmluvy pod písmenom C sa uvádza: revolvingový spotrebiteľský úver; s nasledovným textom: „ďalej žiadam, aby ma spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o revolvingový spotrebiteľský úver, poskytla mi úverový rámec vo výške 700 eur a vydala kreditnú kartu na moje meno“. Po vzniku zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty môže Cetelem Slovensko, a.s., jednostranne zmeniť výšku úverového rámca na ňou stanovenú výšku. Pod písm. D s nadpisom poistenie klienta bolo uvedené: „vyhlasujem, že som sa oboznámila s rámcovými zmluvami o poistení, súhlasím s nimi a svojím podpisom vyjadrujem súhlas s poistením“. V závere sa uvádza, že podpisom tejto žiadosti klient dáva žalobcovi návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom a revolvingovom úvere. Podľa článku 4 bod 1.1 Všeobecných obchodných podmienok v prípade prijatia návrhu podľa článku III.1.1 Cetelem zaradí klienta medzi žiadateľov o revolvingový spotrebiteľský úver, t.j. poskytnutie úverového rámca a vydanie kreditnej karty. Okamžikom vzniku zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je doručenie písomného oznámenia Cetelemu o prijatí návrhu o poskytnutí úverového rámca klientovi. Podľa článku 4.1.3 Všeobecných obchodných podmienok poskytnutím úverového rámca a vydaním karty, ktorá klientovi umožní čerpať peňažné prostriedky až do výšky maximálneho úverového rámca nevznikne klientovi peňažné záväzok, ak nie je stanovené v zmluve aktuálnou SP inak. Povinnosť splácať úver v dohodnutých splátkach nastáva až okamihom dojednaným v zmluve, najskôr však počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po aspoň čiastočnom čerpaní peňažných prostriedkov z úverového rámca. Podľa článku 4.4.1 zmluva môže zaniknúť výpoveďou, odstúpením alebo zo zákona. Klient je oprávnený zmluvu kedykoľvek písomne vypovedať jednomesačnou výpovednou lehotou. Cetelem je oprávnený zmluvu písomne vypovedať formou doporučeného listu dvojmesačnou výpovednou lehotou. Z listiny zo dňa 16. 3. 2011 bolo zistené, že žalobca akceptuje návrh žalovanej na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, s potešením jej oznamuje, že ako spoľahlivá klientka obdržala medzinárodnú kreditnú kartu, ktorú môže použiť na platby za tovar a hotovosti, výber hotovosti v bankomatoch, prevod peňazí, s uvedením maximálneho úverového rámca 3.400 eur, aktuálneho úverového rámca 1.500 eur, s mesačnou úrokovou mierou 1,89% p.m., výška mesačnej splátky 75 eur, poistenie kreditnej karty áno. Z kópie doručenky bolo zistené, že žalovaná prevzala zásielku žalobcu 26. 4. 2011. Z písomnej výpovede zo dňa 22. 4. 2013 bolo zistené, že

žalobca písomne vypovedal úverovú zmluvu s účinnosťou ku dňu 1. 7. 2013, pričom vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 1.183,70 eur. Dôvodom výpovede bolo omeškanie žalovanej so splácaním úveru.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (30. 11. 2011):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení do 30. 6. 2011):

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (v znení do 30. 6. 2011):

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba N. R. K., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka:

Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 477,08 eur, keď vykonaným dokazovaním bola preukázaná jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. V konaní bolo nesporné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 2. 11. 2010, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý klasický spotrebiteľský úver vo forme splátkového predaja za účelom financovania notebooku, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 685,90 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami riadne a včas. Žalobca sa však nedomáhal plnenia z tejto zmluvy, ale zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorá mala byť uzavretá podľa tvrdenia žalobcu na základe návrhu žalovanej, tým, že podpísala vyššie uvedenú zmluvu o klasickom spotrebiteľskom úvere, ktorý návrh podľa tvrdenia žalobcu akceptoval písomnosťou zo dňa 16. 3. 2011. Uvedené zmluvné dojednanie však nemožno považovať za platné, keďže predstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku. Spotrebiteľské zmluvy podľa platnej právnej úpravy, ako aj komunitárneho práva, nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. výnimkou sú len podmienky, ktoré boli dojednané individuálne. V danom prípade bola zmluva o úvere uzavretá a podpísaná účastníkmi konania ako formulárový typ zmluvy (bez individuálneho dojednania). Zmluva obsahovala aj samostatné ustanovenie pod písm. C, ktoré vnútilo žalovanej ako spotrebiteľke uzavretie revolvingového spotrebiteľského úveru, a to spôsobom, že prejav vôle žalovanej ako zmluvnej strany k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ako ďalšej zmluvy sa už nevyžadoval. Žalobca ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalovanej k uzavretiu zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere, o ktorú mala žalovaná aj záujem a ktorú uzavrieť chcela, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie ďalšej zmluvy a to zmluvy o revolvingovom úvere. Text bol pritom vyhotovený minimalistickým drobným písmom v časti, ktorá začínala vyhlásením, že má záujem o nákup financovaného tovaru a celkový formulár budil dojem, že ide o jednu zmluvu o úvere. Žalovaná vo svojej výpovedi aj potvrdila, že prejavila vôľu k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. O inú zmluvu vrátane zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere záujem nemala a vôľu k uzavretiu ďalšej zmluvy neprejavila. Na uvedené nemajú vplyv ďalšie úkony súvisiace s vydaním karty akceptáciou „žiadosti alebo nároku“ žalovanej o poskytnutie revolvingového úveru, keďže sa nejednalo o prejav vôle predstavujúci návrh žalovanej na uzavretie zmluvy adresovanej žalobcovi. Uvedené zmluvné dojednanie (pod písm. C) neumožňovalo spotrebiteľovi uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez toho, aby súčasne nebola prejavená vôľa k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluvné dojednanie nebolo obsiahnuté v zmluve ani ako alternatíva, umožňujúca spotrebiteľovi výber, že si neželá uzavrieť zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (keďže podľa písm. C zmluvy podpísaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súčasne žalovaná „žiada“ a navrhuje uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere). Takéto zmluvné dojednanie je v rozpore s ochranou dobrej viery a rozumného očakávania spotrebiteľa, teda toho subjektu, ktorému bol právny úkon určený. Vnucuje spotrebiteľovi určité správanie a konanie, pričom zvyhodňuje žalobcu ako poskytovateľa služby a súčasne príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Nevyvážený záujem v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že bez samostatného prejavu vôle mohol dodávateľ služieb s úspechom dovodzovať (svojou akceptáciou návrhu žalovanej) uzavretie ďalšej

zmluvy a to zmluvy o revolvingovom úvere. Následkom je neplatnosť zmluvného dojednanja o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere.

Keďže ide o typovú formulárovú zmluvu, bolo potrebné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a súd bol povinný ex offo preskúmať, či uplatnený nárok nezahŕňa aj peňažné plnenie vyplývajúce zo zmluvných podmienok, ktoré vytvára nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Akékoľvek neprímerané a nerovnovážne dojednanie je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecommunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offo skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy.

Vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom súkromnoprávnym, pre ktorý je charakteristická rovnosť strán (§2 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako poskytovateľ služby žalovanej ako spotrebiteľke predstavoval osobu podnikajúcu na trhu. Mal teda odbornú prevahu nad žalovanou, ktorej poskytoval svoje služby a preto od neho možno dôvodne očakávať, aby sa vo vzťahu k žalovanej správal poctivo. Ak týmto spôsobom nepostupoval, spreneveril sa princípu dôvery, resp. princípu právnej istoty druhého účastníka zmluvného vzťahu a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Žalovaná, ktorá podpisovala predmetnú zmluvu nemohla žiadnym spôsobom, pokiaľ chcela uzavrieť zmluvu o klasickom spotrebiteľskom úvere za účelom financovania notebooku, ovplyvniť znenie uvedenej formulárovej listiny, ako ani urobiť si korektný úsudok o všetkých zmluvných dojednaniach. Nemožno opomenúť zložito formulované a malým písmom napísané jednotlivé ustanovenia formulárovej zmluvy vrátane všeobecných obchodných podmienok žalobcu. Je neprípustné, aby uvedeným spôsobom boli formulované zmluvné dojednania, ktoré majú zásadný dopad na práva a povinnosti spotrebiteľa. Podľa všeobecnej zásady spotrebiteľského práva, ktoré spočíva v nutnosti poskytnutia vyššej miery ochrany spotrebiteľa, teda žalovanej ako strane slabšej, takému zmluvnému dojednaniu, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodné, nemožno poskytnúť právnu ochranu, ako neplatnému ustanoveniu pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

V konaní nebolo sporné tvrdenie žalobcu o výške vyčerpanej hotovosti žalovanou (výbermi z účtu a platbou karty za nákup tovaru a služieb v obchodných miestach) vo výške 1.857,08 eur. Taktiež nebolo sporné tvrdenie žalobcu, že na vyčerpané peňažné prostriedky z úverového rámca žalovaná zaplatila sumu 1.385 eur. Z dôvodu neplatného uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, žalovanej vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi, ktoré prijala a to vo výške predstavujúcej rozdiel medzi prijatým peňažným plnením 1.857,08 eur a vrátenou časťou peňažných prostriedkov zo strany žalovanej vo výške 1.365 eur. Celková výška dlhu žalovanej tak predstavovala sumu 477,08 eur. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcov sumu 477,08 eur.

Z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednanja medzi účastníkmi konania vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere, nebolo možné uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť akékoľvek iné peňažné plnenie zo zmluvy ako zmluvného nároku (poplatky za čerpanie, za správu, za spracovanie, za informácie o disponibilnom zostatku vrátane dohodnutých mesačných splátok úveru, ako aj zmluvných úrokov a dlžného poistného). Zmluvné strany sú povinné vzájomne sa vysporiadať podľa zásad o bezdôvodnom obohatení, nie na základe zmluvných dojednaní (na základe zmluvy o revolvingovom úvere).

Z dôvodu omeškania žalovanej s vrátením dlžnej sumy 477,08 eur, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter. Vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú N.. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 492,08 eur od 1. 8. 2013 do 13. 8. 2013, úroky z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 477,08 eur od 14. 8. 2013 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná po výpovedi z úverovej zmluvy uhradila žalobcovi sumu 15 eur (13. 8. 2013), v dôsledku čoho bola rozlíšená časť úrokov z omeškania zo sumy 492,08 eur do 13. 8. 2013 a od 14. 8. 2013 zo sumy 477,08 eur. Úroky z omeškania boli priznané od navrhovaného dátumu 1. 8. 2013, keďže v uvedenej dobe už žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy. Úroky z omeškania zo zmluvných nárokov, ktoré priznané neboli, nebolo možné priznať, keďže predstavujú príslušenstvo nedôvodne uplatňovanej pohľadávky.

Vo vzťahu k uplatňovaným zmluvným úrokom, ktoré taktiež predstavovali plnenie zo zmluvy, ktoré nebolo možné priznať z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania, je potrebné uviesť, že zmluvné úroky po splatnosti dlhu veriteľovi neprislúchajú. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Podľa publikovaného rozhodnutia NS SR R59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu. Následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79).

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd povolil žalovanej na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 100 eur, splatné vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Bolo prihliadané sociálne pomery žalovanej, výšku dlžnej sumy, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý v porovnaní so žalovanou. V prípade nezaplatenia aj i len jednej splátky žalovaná môže stratiť výhodu splátok a vznikne jej povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia, ak mal účastník vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 41% (477,08 eur), v ktorej časti bola neúspešná žalovaná. Úspech žalovanej predstavoval 59% (691,62 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 18%. Z dôvodu, že žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- g)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.